

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/188/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617214709
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7617214709.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: N. U., C.. X.XX.XXXX, S. A. N., N. XXX/XX proti žalovanej Q. U., C.. XX.X.XXXX, S. A. N., N. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Dáša Bajanová, advokátka so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Starosaská 3, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 2C/56/2017-379 zo dňa 9. septembra 2021

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalovanej proti žalobcovi 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaná má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Štát m á nárok voči žalobcovi na náhradu trov v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia, doručená súdu prvej inštancie dňa 16.8.2017, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej titulom vydania bezdôvodného obohatenia zaplata sumy vo výške 2.880,- eur s 11% úrokom z omeškania ročne z istiny od vzniku pohľadávky do zaplata sumy, ako aj sumy 80,- eur mesačne až do doby zrušenia spoluvlastníckeho podielu žalovanej k rodinnému domu súp. č. XXX nachádzajúcom sa v katastrálnom území N.. V priebehu konania žalobca požadoval od žalovanej bezdôvodné obohatenie za 36 mesiacov od 17. 06. 2016 v sume 3.600,- eur spolu s úrokom z omeškania 11% z istiny počnúc od 1.1.2017 do zaplata sumy a náhradu trov konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovanou je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, a to rodinného domu súp. č. XXX, postavenom na pozemku parcela č. XXX/X a XXX/X, zapísanom na LV č. X, kat. územie N.. Každý z nich je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/4 k celku. Podiel na označenej nehnuteľnosti majú aj ďalší súrodenci, a to sestra H. U. a B. Š., každá z nich v podiele 1/4. Podielovým spoluvlastníkom k domu a k pozemkom sa stal v rámci dedičského konania po poručiteľke B. U., a to na základe uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5D 181/2003 - 113, 3DNot/6/2004 zo dňa 21.12.2005. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 09.02.2006. Pri užívaní predmetných nehnuteľností vznikajú medzi ním a žalovanou vážne nezhody. Nehnuteľnosť od roku 2007 užíva výhradne žalovaná aj napriek tomu, že žalobca má tam vedený trvalý pobyt. Vymkla ho, vymenila zámky (v čase, keď bol v práci), pri stretnutí na dvore na neho kričí, nadáva nevyberaným spôsobom a robí vo vzťahu k jeho

osobe intrigy. Už v roku 2007 žalovanú žiadal, aby mu platila nájom, za pomernú časť jeho podielu k domu. K úhrade ju vyzýval písomne, na čo nereagovala. Poukázal na to, že prenájom rodinného domu pohybuje sa v rozpätí od 300,- eur do 400,- eur mesačne, preto si uplatňuje nárok vo výške 100,- eur mesačne, čo zodpovedá jeho podielu 1/4 k celku. Správanie sa žalovanej k nemu označil ako správanie v rozpore s dobrými mravmi. Podľa názoru žalobcu sa žalovaná na jeho úkor úmyselné bezdôvodne obohacuje, preto požadoval náhradu za posledné tri roky spätne od 17. 06. 2016 do 17. 06. 2019, t. j. 36 mesiacov x 100,- eur = 3.600,- eur. Žiadal priznať aj 11 % úrok z omeškania od vzniku pohľadávky.

3. Žalovaná so žalobou nesúhlasila s tým, že uviedla, že nie je sporné, že užíva predmetnú nehnuteľnosť, keďže v nej býva od narodenia, čo bolo prianím aj oboch rodičov a čo rešpektovali jej sestry a pôvodne aj žalobca s tým, že následne z pozície menšinového spoluvlastníka jej žalobca začal znemožňovať užívanie hospodárskej budovy, ktorá tvorí príslušenstvo rodinného domu, a to dreváreň, kde mala uložené drevo na vykurovanie nehnuteľnosti s tým, že po smrti ich matky začal voči nej uplatňovať fyzické ako aj psychické útoky, a to napriek tomu, že od roku 2011 je invalidnou dôchodkyňou a žalobca má na jej pozemku bez jej súhlasu postavenú garáž, pričom svojím konaním zasahuje bezprostredne aj do jej podielového spoluvlastníctva. Toho času na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 8C/242/2013 sa vedie spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k domu so súp. č. 161, ktorý je aj predmetom tohto súdneho sporu a pod sp. zn. 4C/164/2011 spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemkom, a to okrem iného aj k pozemkom, ktorý je pod rodinným domom, pričom doposiaľ len ona znášala náklady na opravu a údržbu rodinného domu.

4. Súd prvej inštancie už raz vo veci rozhodol rozsudkom pod č.k. 2C/56/2017-259 zo dňa 17.júla 2019 v tomto znení:

I. Žalovaná je povinná vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 360 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 17. 06. 2017 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 15 eur vždy do 20. dňa príslušného mesiaca, pod stratou výhody splátok, a to počnúc nasledujúcim mesiacom od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu čo do istiny a príslušenstva z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

IV. Štát m á nárok voči žalobcovi na náhradu trov v rozsahu 80 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len v citácii „OZ“), § 139 ods. 2 OZ, § 3 ods. 1 OZ, § 451 ods. 1,2 OZ, § 456 OZ, § 458 ods. 1 OZ a berúc do úvahy aj intencie odvolacieho súdu dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby zo strany žalobcu, keďže žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi bezdôvodným obohatením a vznikom majetkovej ujmy, berúc do úvahy aj tú skutočnosť, že výkon subjektívneho práva žalobcu by bol v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 OZ, keďže aj on sám užíva výlučne a bezodplatne nehnuteľnosti, ktorých spoluvlastníkom je aj žalovaná, neberúc do úvahy ani sociálny stav u žalovanej, ktorá je ťažko zdravotne postihnutou osobou na invalidnom dôchodku a ani skutočnosť, že žalovaná sa svojho práva vo vzťahu k žalobcovi nedožaduje, aj keď žalobca užíva celú dreváreň (hospodársku budovu), kde má uskladnené drevo a tým dlhodobo bráni žalovanej ako aj ostatným spoluvlastníkom v užívaní ich spoluvlastníckych podielov v domnení, že mu vec vlastnícky patrí. Rovnako užíva starorodičovský dom so súp. č. 164, od ktorého má kľúč výlučne on a v ktorom má ale aj spoluvlastnícky podiel žalovaná, taktiež užíva aj pozemok pod stavbou v ktorej býva a kde má žalovaná podiel, pričom si sám upravil vstup cez pozemky spoluvlastnícky patriacej žalovanej ku svojmu obydlíu, ktoré si ohradil a ktoré výlučne užíva on sám, aj keď rovnako ide o podielové spoluvlastníctvo, ktoré žalobca a žalovaná získali k domu a k pozemkom, na základe uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5D/181/2003 - 113, 3DNot/6/2004 zo dňa 21.12.2005, v právnej veci prejednaní dedičstva po poručiteľke B. U. ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.2.2006, a to každý v 1/4 podielu k celku, a to k domu súpisné číslo XXX, na parcele číslo XXX/X zapísanom na LV č. X, katastrálne územie N..

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že konanie má aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, vychádzajúc z riadneho neodôvodnenia napadnutého rozhodnutia (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP). Uviedol, že preukázateľne žalovaná užíva aj jeho

podiel, a to po dobu viac ako 13 rokov, pričom príslušenstvo domu právne neexistuje, keďže nie je ani zapísané na liste vlastníctva s tým, že práve žalovaná ho osočuje a strpčuje mu život, poškodzuje jeho majetok. Uviedol, že súd v konaní rieši veci, ktoré s vecou nesúvisia, pričom on s výstavbou stavby, v ktorej býva začal v roku 2000, pozemok mu patrí, keďže súrodenci, ako aj žalovaná s tým súhlasili. Ďalej poukazoval, že skutočnosti zdravotného stavu žalovanej sú nedôveryhodné. Navrhoval, aby súd zotrval na ním uplatnenom petite žaloby a jeho žalobe vyhovel.

7. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že rozsudok je skutkovo a vecne správne právne posúdený, a preto ho navrhovala potvrdiť v zmysle § 387 CSP, keďže tvrdenia žalobcu v odvolaní, ohľadom užívania nehnuteľnosti a jej príslušenstva sú zavádzajúce, dávajúc do pozornosti tú skutočnosť, že aj svedkyňa Y. H. U. - sestra žalobcu a žalovanej, potvrdila užívanie predmetných nehnuteľností ako aj správanie žalobcu vo vzťahu k žalovanej, t.j., že práve žalobca neumožňuje žalovanej prístup ani do drevárne (hospodárskej budovy, kde má uskladnené drevo na vykurovanie) a robí všetko preto, aby sa nikto z podielových spoluvlastníkov tam nedostal, čo znemožnil aj znalcovi, a preto je konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, čo vyplýva aj z obsahu súvisiacich spisoch o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktorých obsah bol aj predmetom oboznámenia. Z konania jednoznačne vyplynulo, že žalobca nepochopil, že má spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach len v podiele 1/4 k celku a nemôže svojvoľne nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré patria druhým spoluvlastníkom a brániť im v užívaní ich podielu. Žalobca svojvoľne užíva spoluvlastnícke podiely ostatných spoluvlastníkov na rodičovskom dome so súp. č. XXX, bráni vstupu na pozemok ostatným spoluvlastníkom, stavbu vykonal bez stavebného povolenia, a preto jeho konanie je v rozpore s dobrými mravmi.

8. Krajský súd v Košiciach doručil stranám sporu poučenie v zmysle § 382 CSP o možnom použití ust. § 257 CSP, čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, keďže súd má v každom štádiu konania zákonnú povinnosť ex offio preskúmať existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania, keďže tak neučinil súd prvej inštancie.

9. Žalovaná vo vyjadrení k možnému použitiu § 257 CSP s odkazom na ust. § 382 CSP uviedla, že v danej veci neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, na prípadné výnimočné nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu, keďže žalobca dobre vedel, že bez súhlasu podielových spoluvlastníkov užíva ich spoluvlastnícke podiely na pozemkoch a dokonca bráni a obmedzuje ostatných podielových spoluvlastníkov pri vstupe k nehnuteľnostiam a rovnako bez súhlasu podielových spoluvlastníkov užíva aj ďalší rodinný dom, ktorý mu nepatrí, čím je jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi, pričom podieloví spoluvlastníci sú jeho súrodenci.

10. Žalobca k možnému použitiu § 257 CSP v podaní uviedol, aby mu súd priznal jeho zákonný nárok, pričom žalovaná mu znemožňuje užívať jemu patriaci podiel, dávajúc do pozornosti jeho sociálnu situáciu a z jeho strany vedenie viacerých súdnych sporov týkajúcich sa aj vyporiadania podielového spoluvlastníctva k pozemkom ako aj k rodinným domom, ktoré doposiaľ neboli súdom skončené.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1. 7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov, ktoré z obsahu odvolania aj vyplývajú v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/, f/, a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti ich uplatnenia.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17.2.2022 o 11.55 hod. v pojednávacej miestnosti č. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 2.2.2022 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP. kde zároveň patrí aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia

zo dňa 3.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a Súdov Slovenskej republiky 1/2016.

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd na doplnenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia konštatuje jeho vecnú správnosť a nedôvodnosť uplatnených odvolacích námietok zo strany žalobcu, nakoľko súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v relevantnom rozsahu pre náležité a vecne správne rozhodnutie vo veci a to, čo sa týka zistenia skutkového stavu veci s tým, že zistený skutkový stav veci rovnako vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 a nasl. CSP, keďže každý dôkaz hodnotil jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti a správne vec právne posúdil.

18. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia apeluje na to, že žalobca sa v predmetnom konaní domáha vydania bezdôvodného obohatenia do doby zrušenia spoluvlastníckeho podielu žalovanej k rodinnému domu so súp. č. XXX, nachádzajúcom sa v kat. území N. z dôvodu, že so žalovanou je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností k rodinnému domu, súp. č. XXX, postavenom na pozemku s parc. č. XXX/X a XXX/X, zapísanom na LV č. X kat. územia N., a to každý z nich v podiele 1/4 k celku, keďže podiel na označenej nehnuteľnosti majú aj ďalší súrodenci, a to sestra H. U. a B. Š. ako k domu tak aj k pozemkom, vychádzajúc z dedičského konania po poručiťke B. U. na základe uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5D/181/2003-113 - 3DNot/6/2004 zo dňa 21.12.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.2.2006. Mal za to, že nehnuteľnosť od roku 2007 užíva výhradne žalovaná, a to aj napriek tomu, že žalobca má tam vedený trvalý pobyt a znemožňuje mu v užívaní nehnuteľnosti, pričom správanie žalovanej označil ako správanie v rozpore s dobrými mravmi. V konaní ale súd prvej inštancie prihliadol aj na konanie žalobcu doplnené výpoveďami svedkov, a to Y. H. U. a B. Š., ktoré sú sestrami strán sporu, že aj žalobca bráni žalovanej užívať jej spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach s tým, že z výsledkov vykonaného dokazovania aj vyplynulo, že žalovaná neužíva celú nehnuteľnosť ako tvrdil žalobca, ale len jednu izbu, kde si vykuruje tuhým palivom, pričom dom je v nevyhovujúcom stave, čo nepoprel ani sám žalobca, pričom ďalšie dve štvrtiny patriace sestram užíva žalovaná s ich súhlasom, a nakoľko žalobca v spore nepreukázal, aby žalovaná užívala aj časť nehnuteľnosti prevyšujúcej tieto podiely, t.j. podiel žalobcu s tým, že v konaní bolo preukázané, že práve žalobca užíva celú dreváreň (hospodársku budovu), kde má uskladnené drevo, ktorá je v spoluvlastníckom podiele, tiež rodičovský dom so súp. č. XXX, od ktorého má kľúč výlučne on a ktorý je rovnako v spoluvlastníckom podiele žalovanej a rovnako užíva aj pozemok pod stavbou, v ktorej býva a ktorý nie v jeho výlučnom vlastníctve s tým, že si ho ohradil a užíva ho výlučne len on sám, práve so zreteľom na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kedy súd nemôže poskytnúť ochranu žalobcom

uplatnenému nároku z dôvodu, že práve jeho konanie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka správne rozhodol, ak žalobu žalobcu zamietol.

19. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 2 CSP odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny, a to v spojení aj s výrokom o trovách konania, ktorý je rovnako vecne správny, keďže po doručenom vyjadrení strán sporu k možnému použitiu ust. § 257 CSP s odkazom na ust. § 382 CSP nevzhladol vo veci ani odvolací súd existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne neúspešnému žalobcovi nepriznal v odvolacom konaní trovy odvolacieho konania, ktoré priznal úspešnej žalovanej voči žalobcovi s tým, že o výške priznaných nárokov na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).